

Arrest

**nr. 336 978 van 1 december 2025
in de zaak RvV X / IV**

Inzake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. HUBERT
Regentschapsstraat 23
1000 BRUSSEL**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Vietnamese nationaliteit te zijn, op 21 augustus 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 juli 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 30 augustus 2025 met referentnummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 september 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 oktober 2025.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat P. HUBERT.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoekende partij verklaart de Vietnamese nationaliteit te bezitten en geboren te zijn op (...) december 1993.

Verzoekende partij verklaart het Rijk te zijn binnengekomen op 28 augustus 2019. Op 12 april 2023 dient verzoekende partij een verzoek om internationale bescherming in.

Op 10 juni 2024 wordt verzoekende partij gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS).

Op 30 juli 2024 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing:

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen heeft u de Vietnamese nationaliteit en bent u geboren op (...) december 1993. U bent katholiek en behoort tot de Kinh etnie. U bent geboren in het dorp Hung Tay in het gehucht Kegai, in het district Hung Nguyen van de provincie Nghe Angh waar u altijd woonde. U heeft een vriendin in België die in verwachting is van uw kind.

In Vietnam werkte u als schilder van muren en meubels. U heeft Vietnam verlaten op 12 juni 2019 vanwege uw onstabiele arbeidssituatie en gezondheidsproblemen van uw familieleden.

U kwam toe in België op 28 augustus 2019 waar u een verzoek tot internationale bescherming indiende op 12 april 2023. Bij terugkeer naar Vietnam vreest u uw schulden bij de bank in Vietnam niet te kunnen terugbetalen en niet te kunnen voorzien in de kosten van de gezondheidszorg en het levensonderhoud van uw familieleden. U vreest voorts dat er iets zou kunnen gebeuren met uw te geboren kind als het hier geen vader heeft.

Ter staving van uw verzoek tot internationale bescherming legt u kopieën van de volgende documenten neer: uw Vietnamese familieboekje en medische documenten betreffende uw familieleden.

B. Motivering

U maakt geen elementen kenbaar waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken. Het GGVS stelt evenmin dergelijk noden vast. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend. U bent er niet in geslaagd om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aannemelijk te maken:

De problemen die u in uw asielrelaas uiteenzet houden geen verband met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, meer bepaald uw etnische origine, nationaliteit, religie, politieke overtuiging of het behoren tot een bepaalde sociale groep zoals vastgelegd in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Uit uw verklaringen blijkt immers dat u Vietnam verliet omwille van uw onstabiele arbeidssituatie en de slechte economische en gezondheidsomstandigheden waarin uw familie leeft (CGVS p. 4). U stelt dat er naast voormelde motieven geen andere oorzaken zijn waarom u Vietnam heeft verlaten. Bij terugkeer naar Vietnam vreest u uw openstaande schulden niet te kunnen terugbetalen en geen geld te hebben om uw familie te onderhouden en te voorzien van medische zorg, wat wederom elementen zijn die geen verband houden met bovenvermeld criteria (CGVS p. 4-5). Dat u niet weet wat er zou gebeuren met uw kind dat in België zal geboren worden als u zou terugkeren naar Vietnam wijst niet op een vrees in uw hoofde bij terugkeer (CGVS p. 5). U bent nooit gearresteerd geweest in Vietnam, er werd geen arrestatiebevel tegen u uitgevaardigd en u bent nooit gezocht geweest door de politie of een criminele groep in Vietnam (CGVS p. 5). Dit alles wijst evenmin op een nood aan subsidiaire bescherming zoals bepaald in art. 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De door u neergelegde documenten hebben louter betrekking op uw familiesamenstelling en de medische toestand van uw familie en doen geen afbreuk aan de vaststellingen van het CGVS.

Gelet op wat voorafgaat, kan u noch de vluchtelingenstatus noch de subsidiaire beschermingsstatus zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet worden toegekend. U brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in uw land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. Er zijn dan ook geen elementen in het dossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet rechtvaardigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Het verzoekschrift

2.1. In een eerste middel voert verzoekende partij de schending aan van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, van de artikelen 48/3, 57/6, § 1, 1° en 62, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van “de overduidelijke beoordelingsvergissing”, van “de algemene beginselen van zorgvuldigheid en behoorlijk bestuur” en van “de afwezigheid van een behoorlijke analyse van het verzoek conform de wettelijke bepalingen en gelet op alle pertinente elementen”.

In haar verzoekschrift stelt verzoekende partij als volgt: “ik vrees ten eerste mijn schuld bij de bank in Vietnam en ik kan niet terugbetalen. Ten tweede ik heb geen geld om de ziekte van mijn papa te genezen en ik heb ook geen geld om mijn moeder en mijn broer hun leven te onderhouden. Ik vrees voor mijn toekomst hier. Ik weet niet wat ik kan doen om mijn toekomstvoorziening van geld te verzekeren en een gemakkelijk leven te verkrijgen.

Het kan niet beschouwd zijn dat verzoeker momenteel door haar nationale autoriteiten van een volle en gehele bescherming zou beschikken, welke vereist, behalve de lichamelijke veiligheid, de mogelijkheid om van zijn burgerrechten en van zijn sociale en economische fundamentele rechten te kunnen genieten.

Dat in het onderhavige geval, de ondergane feiten voldoende ernstig blijken opdat de eiser in haar vrees volhardt (C.P.R.R., 8.09.97, n° 96/1850/F517 (F), R.D.E., 1997, n° 94, p. 401).

Voorts gezien de situatie van Vietnam tegenwoordig, is de vrees van verzoeker nog altijd huidig (zie, mutatis mutandis, CPRR, 98-0779/ F 728 (Congo), R.D.E., 1999, n° 105, 622 ; CPRR, 98-0730/F868 (Congo, ex-Zaire) : idem).

Uiteindelijk, zelfs als er een twijfel bestaat, quod non, betreffende de natuur en de ernst van de vervolgingen waarvan de verzoeker zou het onderwerp kunnen zijn in geval van terugkeer, moet deze twijfel in ruime mate aan de verzoeker weldoen (CPRR, n° 98-1152/F 871/cd; CPRR, 99 - 0271/F 872; CPRR, 27.7.99, n° 99-0012/F 862; CPRR, 16.7.99, n° 99 - 0173; CPRR, 9.7.99, n° 98 - 1079).

In hoofde van verzoeker bestaat er wel degelijk een gegronde vrees voor vervolging in de zin van art. 1, A, lid 2 van de Conventie van Genève. De motieven die in de beslissing worden aangehaald doen hieraan geen afbreuk."

2.2. In een tweede middel voert verzoekende partij de schending aan van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van "de overduidelijke beoordelingsvergissing", van "de algemene beginselen van zorgvuldigheid en behoorlijk bestuur" en van "de afwezigheid van een behoorlijke analyse van het verzoek conform de wettelijke bepalingen en gelet op alle pertinente elementen".

In haar verzoekschrift stelt verzoekende partij als volgt: "In het onderhavige geval, moet de Belgische overheid weten dat de situatie in zijn land van oorsprong, zijnde Vietnam, bijzonder onstabiel blijft en dat de overtredingen van de mensenrechten blijven voortduren, hetgeen elke terugkeer voor verzoeker bijzonder moeilijk maakt.

Verzoeker meent dat er een reëel risico bestaat dat hij bij terugkeer opnieuw aan dezelfde mishandelingen en doodsb bedreigingen zal worden onderworpen als voordien."

3. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoekers daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om "een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie" te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en ex nunc-onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast en samenwerkingsplicht wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unie-rechtelijke bepalingen moeten worden gelezen.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die is beperkt tot deze eerste fase, houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald. De verzoeker moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast moeten deze instanties ervoor zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming.

Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

5. De motiveringsplicht, voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en in artikel 62, § 2 van de Vreemdelingenwet, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen. Uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partij deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Aldus maakt verzoekende partij geen schending aannemelijk van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van artikel 62, § 2 van de Vreemdelingenwet.

6. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

6.1. Ter staving van haar verzoek om internationale bescherming legt verzoekende partij kopieën van haar Vietnamees familieboekje en medische documenten neer betreffende haar familieleden (AD, map 'Documenten'). Deze documenten hebben louter betrekking op de familiesamenstelling van verzoekende partij en de medische toestand van haar familie, elementen die heden niet worden betwist.

Waar de verzoekende partij ter terechtzitting betoogt dat er geen herkomstcheck gebeurd is, gaat ze voorbij aan het gegeven dat haar Vietnamese nationaliteit niet betwist wordt.

6.2. Verzoekende partij dient om de vluchtelingenstatus toegekend te krijgen overeenkomstig artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet aan te tonen dat zij wordt vervolgd omwille van één van de in artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 bepaalde gronden, te weten haar ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of haar politieke overtuiging.

In de bestreden beslissing wordt gesteld dat de door verzoekende partij aangehaalde vluchtmotieven - met name de onstabiele arbeidssituatie en de slechte economische en gezondheidsomstandigheden waarin haar familie leeft (NPO, p. 4) - van louter socio-economische aard zijn en geen verband houden met één van de voormelde criteria en bijgevolg niet kunnen worden aanzien als 'vervolging' in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951: "*Uit uw verklaringen blijkt immers dat u Vietnam verliet omwille van uw onstabiele arbeidssituatie en de slechte economische en gezondheidsomstandigheden waarin uw familie leeft (CGVS p. 4). U stelt dat er naast voormelde motieven geen andere oorzaken zijn waarom u Vietnam heeft verlaten. Bij terugkeer naar Vietnam vreest u uw openstaande schulden niet te kunnen terugbetalen en geen geld te hebben om uw familie te onderhouden en te voorzien van medische zorg, wat wederom elementen zijn die geen verband houden met bovenvermeld criteria (CGVS p. 4-5). Dat u niet weet wat er zou gebeuren met uw kind dat in België zal geboren worden als u zou terugkeren naar Vietnam wijst niet op een vrees in uw hoofde bij terug keer (CGVS p. 5)*". Verzoekende partij ontwikkelt geen argumenten die hierop een ander licht kunnen werpen. Zij wijst weliswaar op een beweerd gebrek aan bescherming vanwege haar nationale autoriteiten, doch laat na *in concreto* te duiden op welke wijze haar vluchtmotieven een *nexus* zouden hebben met een van de voormelde criteria van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951.

Ter terechtzitting betoogt zij nog dat zij katholiek is, alsook tot de Kinh etnie behoort en dat de situatie van katholieken en van de Kink etnie in Vietnam niet wordt onderzocht in de bestreden beslissing. Uit de verklaringen van de verzoekende partij kan echter niet worden afgeleid dat zij een gegronde vrees voor vervolging zou hebben, louter omwille van haar geloofsovertuiging als katholieke christen, alsook omdat ze behoort tot de Kink etnie. Zij legt hierover evenmin stukken neer.

6.3. In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoekende partij een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

7. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

7.1. Juridisch kader

Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

"§ 1 De subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend aan de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4, valt.

§ 2 Ernstige schade bestaat uit:

- a) doodstraf of executie; of,
- b) foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker in zijn land van herkomst; of,
- c) ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict."

Uit dit artikel volgt dat verzoekende partij, opdat zij de subsidiaire beschermingsstatus kan genieten, bij terugkeer naar het land van herkomst een "reëel risico" loopt. Het begrip "reëel risico" wijst op de mate van waarschijnlijkheid dat een persoon zal worden blootgesteld aan ernstige schade. Het risico moet echt zijn, d.i. realistisch en niet hypothetisch. Paragraaf 2 van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet verduidelijkt wat moet worden verstaan onder het begrip "ernstige schade" door drie onderscheiden situaties te voorzien.

7.2. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) van de Vreemdelingenwet, kan worden volstaan met de vaststelling dat verzoekende partij geen elementen aanreikt waaruit kan blijken dat zij op deze grond nood zou hebben aan subsidiaire bescherming.

7.3.1. Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Toen het zich uitsprak over de draagwijdte van artikel 15, sub b) van de richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 (dat identiek is aan artikel 15, sub b) van de richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet de omzetting vormt, oordeelde het Hof van Justitie van de Europese Unie (hierna: HvJ) dat "(d)e (...) termen "foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker", betrekking hebben op situaties waarin degene die om subsidiaire bescherming verzoekt, specifiek wordt blootgesteld aan het risico op een bepaald soort schade" (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 32).

In hetzelfde arrest geeft het HvJ aan dat "(h)et in artikel 3 EVRM verankerde grondrecht (...) deel uit(maakt) van de algemene beginselen van gemeenschapsrecht waarvan het Hof de naleving waarborgt. Bovendien wordt bij de uitlegging van de draagwijdte van dit recht in de communautaire rechtsorde rekening gehouden met de rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Het is echter artikel 15, sub b, van de richtlijn dat in wezen overeenstemt met voormeld artikel 3. Artikel 15, sub c, van de richtlijn is daarentegen een bepaling waarvan de inhoud verschilt van die van artikel 3 EVRM en waarvan de uitlegging dan ook autonoom moet geschieden, maar met eerbiediging van de grondrechten zoals deze door het EVRM worden gewaarborgd." (Ibid., § 28). Uit een later arrest van het HvJ vloeit echter voort dat het toepassingsgebied van artikel 15, sub b) van de richtlijn 2011/95/EU niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die onder het toepassingsgebied vallen van artikel 3 van het EVRM zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (hierna: EHRM). Het HvJ hecht belang aan het feit dat de ernstige schade bedoeld in artikel 15, sub b) van de richtlijn 2011/95/EU "moet voortvloeien uit de gedragingen van derden" of nog dat "de betrokkene in zijn land van herkomst aan die behandelingen wordt onderworpen" door toedoen van de actoren bedoeld in artikel 6 van de richtlijn 2011/95/EU (omgezet in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet) (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, § 33 en § 35).

De ernstige schade bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet heeft bijgevolg betrekking op "situaties waarin degene die om subsidiaire bescherming verzoekt, specifiek wordt blootgesteld". De uitlegging van dit begrip vereist dus dat het risico waaraan de asielzoeker in zijn land wordt blootgesteld, specifiek van aard is. Tevens dient het risico betrekking te hebben "op een bepaald soort schade" (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 32).

7.3.2. Verzoekende partij stelt dat zij Vietnam heeft verlaten om economische redenen, in het bijzonder vanwege de onstabiele arbeidssituatie en de gezondheidsproblemen van haar familieleden. Zij vreest dat zij bij terugkeer niet in staat zal zijn haar openstaande schulden af te lossen en haar familie adequaat te onderhouden, inclusief het voorzien in de noodzakelijke medische zorg. Voor de samenvatting van de vluchtmotieven van verzoekende partij verwijst de Raad naar het feitenrelaas in de bestreden beslissing, waarvan de uiteenzetting niet wordt betwist door verzoekende partij.

7.3.3. Inzake de onstabiele arbeidssituatie en de slechte economische en gezondheidsomstandigheden van haar familie, blijkt noch uit de bestreden beslissing, noch uit het verzoekschrift of de stukken van het rechtsplegingsdossier dat er in Vietnam sprake zou zijn van een preciaire socio-economische en humanitaire situatie die in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet, laat staan dat zulke situatie, die overigens nergens in het verzoekschrift wordt aangetoond, louter is te wijten aan een opzettelijk handelen of nalaten van een actor (zie in deze zin HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). Verder wordt in de bestreden beslissing op goede gronden gemotiveerd dat: "U bent nooit gearresteerd geweest in Vietnam, er werd geen arrestatiebevel tegen u uitgevaardigd en u bent nooit gezocht geweest door de politie of een criminele groep in Vietnam (CGVS p. 5). Dit alles wijst evenmin op een nood aan subsidiaire bescherming zoals bepaald in art. 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet." Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, hebben betrekking op de kern van het vluchtrelaas en zijn pertinent alsook draagkrachtig. Het komt aan verzoekende partij toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe zij echter geheel in gebreke blijft.

In haar verzoekschrift voert verzoekende partij weliswaar aan dat zij momenteel niet over een volle en gehele bescherming vanwege haar nationale autoriteiten zou beschikken, doch zij laat na te duiden waartegen of waarvoor de Vietnamese autoriteiten haar zouden moeten beschermen. Zij verklaarde tijdens haar

persoonlijk onderhoud immers dat er geen sprake is van problemen voor haar en/of haar familie naar aanleiding van de beweerde leningen van haar ouders.

Waar verzoekende partij stelt: “Voorts gezien de situatie van Vietnam tegenwoordig, is de vrees van verzoeker nog altijd huidig [...]” (eigen onderlijning), laat zij na te duiden welke huidige situatie in Vietnam zou aantonen dat haar voorgehouden nood aan internationale bescherming nog steeds actueel is en/of een ander licht zou kunnen werpen op de voormelde motieven uit de bestreden beslissing. Hetzelfde geldt waar zij wijst op een bijzonder onstabiele situatie in Vietnam waar de overtredingen van de mensenrechten volgens haar blijven voortduren waardoor zij bijzonder moeilijk kan terugkeren. Verzoekende partij laat na enig objectief stuk bij te brengen met betrekking tot de situatie in Vietnam, laat staan te duiden op welke wijze deze situatie volgens haar een ander licht werpt op de motieven in de bestreden beslissing en/of de beoordeling van haar verzoek om internationale bescherming. Dergelijk verweer is allerminst ernstig.

Waar verzoekende partij in haar verzoekschrift stelt dat: “Verzoeker meent dat er een reëel risico bestaat dat hij bij terugkeer opnieuw aan dezelfde mishandelingen en doodsb bedreigingen zal worden onderworpen als voordien.” (eigen onderlijning), kan niet worden ingezien waar zij het over heeft. Zij verklaarde immers dat noch zij, noch haar familie in het verleden problemen hebben gekend in Vietnam, laat staan dat zij melding maakte van mishandelingen en/of doodsb bedreigingen. Tevens laat zij na in haar verzoekschrift te duiden over welke mishandelingen en/of doodsb bedreigingen zij het heeft.

Gezien het geheel van wat voorafgaat, slaagt verzoekende partij er niet in de voormelde motieven uit de bestreden beslissing te weerleggen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en correct en worden bijgevolg in hun geheel door de Raad overgenomen en tot de zijne gemaakt. Voorts kan niet zonder meer worden aangenomen dat de verzoekende partij, indien zij zou terugkeren naar Vietnam, door een menselijk handelen op intentionele en gerichte wijze in een mensonwaardige situatie zou terechtkomen.

7.4. Wat betreft de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat er geen elementen voorhanden zijn waaruit blijkt dat er in Vietnam actueel sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict, zodat er ten aanzien van verzoekende partij geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij louter door haar aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

7.5. Gelet op het voormelde, toont verzoekende partij niet aan dat er in haar geval zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar Vietnam een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c) van de Vreemdelingenwet.

8. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal verplicht zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenfinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekende partij werd gehoord op het CGVS. Tijdens dit persoonlijk onderhoud kreeg zij de mogelijkheid haar vluchtmotieven uiteen te zetten en haar argumenten kracht bij te zetten en kon zij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Vietnamees machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over de regio van herkomst van verzoekende partij en op alle dienstige stukken. De commissaris-generaal heeft het beschermingsverzoek van verzoekende partij op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak. De stelling dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig is te werk gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden.

9. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling werd geschonden.

Waar verzoekende partij de schending inroept van “*de algemene beginselen van zorgvuldigheid en behoorlijk bestuur*”, dient vastgesteld dat zij enkel het zorgvuldigheidsbeginsel aanhaalt (zie *supra*). In zoverre verzoekende partij de schending van andere algemene beginselen van behoorlijk bestuur aanvoert, laat zij na te duiden welk(e) beginsel(en) zij geschonden acht. Waar verzoekende partij de schending inroept van “*de overduidelijke beoordelingsvergissing*”, laat zij na te duiden welke rechtsregel zij hiermee geschonden acht. Ten overvloede merkt de Raad op dat bezwaarlijk kan worden aangenomen dat er een wettelijke verplichting zou bestaan die oplegt dat de commissaris-generaal een “*overduidelijke beoordelingsvergissing*” dient te begaan – verzoekende partij voert immers aan dat “*de overduidelijke beoordelingsvergissing*” werd overtreden –, laat staan dat de commissaris-generaal *in casu* zou hebben nagelaten om dergelijke vergissing te begaan.

10. Waar ze ter terechtzitting aangeeft dat ze een vriendin in België heeft en dat ze samen een kind van één jaar oud hebben, laat de verzoekende partij na uiteen te zetten waarom zij op basis van deze elementen in aanmerking komt om als vluchteling erkend te worden of de subsidiaire beschermingsstatus te verkrijgen.

11. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoekende partij heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de verwerende partij. De overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

12. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoekende partij niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

13. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op een december tweeduizend vijftieng door:

M. RYCKASEYS, kamervoorzitter,

M. DENYS, griffier.

De griffier, De voorzitter,

M. DENYS

M. RYCKASEYS